

Dr. Haraszti László (Pécs, 1950. dec. 29.- Budapest, 2018. november 9.)

„A bor sohasem romlik meg úgy, hogy egészségre káros anyagok keletkezzenek benne. Legfeljebb megecetesedik, de akkor meg jó lesz salátára” (Haraszti László)

1975-ben szerzett diplomát a SOTE-n. Az Országos Ideg- és Elmegyógyintézetben kezdte meg orvosi pályafutását Böszörményi professzor osztályán. A szakvizsgáját is itt szerezte meg. A pszichofarmakológia elsajátítása mellett pszichoterápiás területen is képezte magát. Ennek köszönhetően 1984-ben Buda Béla meghívta a Sportkórház újonnan szerveződött Mentálhigiénés osztályára, ahol 15 évig dolgozott, 4 éves megszakítással, amikor is Londonba költözött a családjával (1989-1993). Ez idő alatt fel kellett függesztenie a praktizálást, mert az Egyesült Királyságban akkor nem fogadták el a magyar orvosi diplomát. Ő azonban rendszeresen bejárt, többek között a Maudsley Intézetbe, és továbbképezte magát mind szakmailag, mind nyelviileg. Angliában akkor az emberi jogok védelmének zászlója alatt dívott a pszichofarmakológia ellenesség, és sokáig tartották gyógyszermentesen a pszichotikus betegeket. Haraszti László itt sajátította el a téveszmék kognitív viselkedésterápiáját, amiről több előadásában és workshopjaiban hallhattunk. Tudomásom szerint soha nem írta meg tapasztalatait. 1999-ben sikeresen megpályázta a kistarcsai Flór Ferenc Kórház Pszichiátriai Osztályának vezetésére kiírt állást. Felépített egy jól működő csapatot, és egészen 2015-ig, nyugdíjba vonulásáig itt dolgozott.

Haraszti László írásaiban inkább a szakma határterületeivel, valamint pszichoterápiás kérdésekkel foglalkozott. Az első könyve *„Mitől és miért félünk. Pánikbetegségek”* címmel 1995-ben jelent meg. Még ugyanebben az évben adták ki legismertebb művét a *Féltékenység (betegség?)* címűt. Mitológiai utalásokkal és kultúrtörténeti adatokkal támasztja alá, hogy a zöldszemű szörny, mint érzés egyidős az emberiséggel, és elsősorban a biztonságérzet hiányát jelzi. Kiváló előadókészségét igazolja, hogy pár évvel ezelőtt e témában – Moretti Magdival közösen – tartott egynapos továbbképzésen közel ezer hallgató vett részt, és ennek korlátját a terem befogadó képessége jelentette. Szállóigéeként idézik alábbi mondását: *„Amiként a szerelem mindent le tud győzni, hasonlóképpen a féltékenység is.”* 2005-ben Lux Elvirával és Popper Péterrel írt közös művük jelent meg *„Magány és társ. Féltékenység és hűség”* címmel.

A *„Felnőttkori elhízás”* (1996) c. könyvében is egyedi hangot ütött meg. Bemutatta, hogyan alakult ki a manöken soványságú női forma elérésének ideálja a férfiak által manipulált és irányított világban. Ennek az ideálnak a szellemében mindenki, aki nem üti meg a mércét, eleve kövérnek számít. *„A kövér ember bűnösnek érzi magát, ez alássa önértékelését, önbecsülését. A rendszeres diétázás egyfajta önbüntetést jelent, rendszeres megtörése pedig csak erősíti a bűnösségérzetet.”* Hangsúlyozta és vallotta, hogy nem a karcúság elérése a lényeg, hanem a jó közérzet, önmagunk elfogadása, önértékelésünk helyreállítása.

Kedvenc témái közé tartoztak a csúcseredmény a sportban, a mámor és a hazugság. *„Felelősek vagyunk egymásért, hazugságainkért éppúgy, mint kegyetlen szókimondásunkért”* – mondta.

Egyik legsokoldalúbb és legműveltebb pszichiáter volt. Nemcsak értett a zenéhez, de magas szinten csellózott is. Hasonló volt a viszonya a borokkal is. Egyszer viccesen említette, hogy a Borászat c. lapban megjelent cikkeire büszkébb, mint a pszichiátriai közleményeire. Szinte minden jelesebb borászt személyesen ismert hazánkban, és hivatásos sommeliereket megszágyonítva értékelte a borokat. Igazi gourmand volt. Nyugdíjas éveiben a konyhaművészet terén írt figyelemre méltó blogokat. Vendégszeretetéről legendák keringtek. Aktív és passzív teniszrajongó volt. Büszkén mesélte, hogy a hatodik x-hez közel megnyerte a Baja Opent párosban.

Sajnos, nem sokáig élvezhette élete nyugalmasabb szakaszát, a sors mást akart. Halálos ágyán még megírta búcsúbeszédét. Kilenc hónapig harcolt a rákkal, és vesztett. Mi is elvesztettük szakmánk egyik színtestjét, aki nem csak a kongresszusainkról hiányzik majd. Emlékét megőrizzük.

2018-11-30

Németh Attila